

Doc. dr. sc. MARIJAN CAPAR (31. 10. 1928. – 8. 5. 2008.)

U Puli je 8. svibnja 2008. g. nakon kratke bolesti preminuo naš ugledni liječnik i pedijatar – kardiolog doc. dr. Marijan Capar.

Docent Marijan Capar rođen je u Zagrebu 31. listopada 1928. g. Osnovno školovanje, klasičnu gimnaziju i medicinski fakultet završio je u rodnom gradu. Odmah nakon završetka studija dolazi u Pulu gdje u tamošnjoj Općoj bolnici stažira, a zatim kraće vrijeme radi kao sekundarni liječnik. Već u prvim danima svojega liječničkog iskustva otkriva svoju ljubav prema pedijatriji. Uskoro započinje sa specijalizacijom iz pedijatrije koju uspješno završava koncem 1962. g. u Dječjoj klinici Rebro u Zagrebu.

Kao mladi specijalist s mnogo ljubavi, radnog zanosa i predanosti odabranoj struci hvata se u koštac s tadašnjim najčešćim bolestima koje su ugrožavale dječje zdravlje (proljevi, bolesti dišnih organa, dječje zarazne bolesti, reumatska vrućica i dr.). Pri tome posebnu sklonost i pozornost pokazuje prema dječjim reumatskim bolestima, pretežito reumatskoj vrućici te dječjoj kardiologiji koja se u to vrijeme uglavnom bavi srčanim posljedicama reumatske upale.

Bio je dugo godina voditelj Odjela za veću djecu i dojenčad pri Djelatnosti za pedijatriju Opće bolnice u Puli. Od svibnja 1985. g. pa do svojeg umirovljenja u studenome 1996. bio je uspješan rukovoditelj Djelatnosti za pedijatriju.

Reumatska vrućica i njezine pogubne posljedice pedesetih godina 20. stoljeća ponajčešće su dječje kardio-reumatološke bolesti. Stoga, docent Marijan Capar već 1958. g. osniva kardio-reumatološku ambulantu pri poliklinici Dječjeg odjela Opće bolnice u Puli. To je jedna od prvih uži specijalističkih ambulanti te vrste u Hrvatskoj.

Uz kliničke i biokemijske nalaze EKG postaje jedno od njegovih osnovnih dijagnostičkih i prognostičkih pomagala uz čiju pomoć otkriva i najfinije promjene u srčanoj električnoj aktivnosti.

Osim svakodnevnog odjelnog posla bavi se i stručno-znanstvenim radom. Marljivo prati suvremeni napredak svjetske pedijatrijske struke i prihvaćene novosti uspješno primjenjuje u svojoj sredini. Usko surađuje s našim uglednim pedijatrijskim klinikama u Zagrebu i Rijeci, kao i s tadašnjim pionirima hrvatske dječje kardiologije i reumatologije (profesorom Teom Šik, profesorom Tomom Pitamicom, profesorom Sretenom Vukadinovićem, profesorom Božom Bosnarom i drugima). Koncem šezdesetih godina proteklog stoljeća boravi šest mjeseci u Lyonu na usavršavanju iz dječje reumatologije i kardiologije.

Koncem 1973. g. stekao je naslov primarijusa, a u prosincu 1976. g. obranio je doktorat iz medicinskih znanosti na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Tema je bila: »Značenje serijskih elektrokardiograma za ranu dijagnozu i prognozu reumatskog karditisa u djece«.

Uz stručno-znanstveno zanimanje, posebnu sklonost imao je prema nastavničkom zvanju. Dugo godina predavao je pedijatriju u Srednjoj medicinskoj školi u Puli, a u studenome 1985. g. izabran je za docenta na Medicinskom fakultetu u Rijeci. U tom je svojstvu više godina vodio predmet pedijatrije namijenjen specijalizantima obiteljske medicine u Labinu a pri riječkom Medicinskom fakultetu.

Docent Marijan Capar bio je vrlo djelatna i u publicistici. Objavio je velik broj stručnih i znanstvenih radova. Bio je istaknuti član uredničkih odbora u četiri Zbornika o istarskom zdravstvu u razdoblju od 1947.–1987. g. U posljednjem Zborniku od 1988.–1994. bio je glavni urednik. Uz profesora Gjurmu Murru i dr. Gorana Popića bio je jedan od glavnih urednika Priručnika turističke medicine tiskanog u Puli 1993. g.

Isticao se svojim djelovanjem u istarskim ograncima Hrvatskoga liječničkog zbora i Hrvatskoga pedijatrijskog društva. Djelovao je kao član njihovih upravnih odbora. U jednom mandatu bio je i predsjednik puljskog ogranka Hrvatskoga pedijatrijskog društva. Bio je i dugogodišnji član Hrvatske medicinske akademije.

Zbog svojih zasluga dobio je više odličja i priznanja među kojima su najznačajnije one dodijeljene od Hrvatskoga liječničkog zbora: Nagrada Ladislava Rakovca i Začasni član HLZ-a.

Docent Marijan Capar isticao se svojim požrtvovnim radom, neiscrpnom snagom, nepokolebljivom upornošću i potpunom predanošću svojem poslu. Pedijatrija za njega nije bila samo zanimanje i svakodnevni posao, već jedina pasija i istinska ljubav. Među svojim sugrađanima te kolegama u Bolnici, Istri i čitavoj Hrvatskoj uživao je veliko poštovanje i ugled. Bio je omiljeni pedijatar među svojim bolesnicima i njihovim roditeljima. Uvijek nasmijan i spreman pomoći.

Potpunom predanošću i ljubavlju prema svojem poslu a nadasve prema svojim bolesnicima, ostavio je trajan trag u srcima svojih suradnika i bolesnika. Neka mu je vječni mir i spokoj u pitomoj hrvatskoj istarskoj zemlji koju je jednako volio kao i rodno bregovito Zagorje.

Prim. mr. sc. Ognjen Mladinov, dr. med.